

Chapman, Douglas Horatio

Douglas is op 31 juli 1920 geboren in Toronto, Ontario. Zijn ouders zijn Frederidck en Elsie Marie. Vader Frederick is een investeringsbankier. Zij wonen in Westmount, Quebec. Meer gegevens over de familie zijn niet gevonden.

Harold gaat tot 1940 naar school. Hij haalt op de High School zijn junior matriculation, het eind-diploma van de High School. De Franse taal beheerst hij in woord en schrift redelijk.

Bij aanmelding werkt Douglas sinds een jaar als effectenmakelaar bij A.E. Ames & Co in Montreal.

Douglas meldt zich op 25 september aan voor actieve dienst in het Canadese leger. Dat gebeurt in South Montreal.

Douglas is 1,83 m. lang en weegt 68 kg. Hij heeft bruine ogen en blond haar. Hij mist een paar tanden.

Douglas skiet, speelt ijshockey en football. Daarnaast houdt hij van jagen. Hij verzamelt postzegels.

Na zijn aanmelding voor actieve dienst is Douglas op 11 november 1941 luitenant. Het is erg waarschijnlijk dat hij voor die datum al een legercarrière heeft gehad bij de Non-Permanent Active Militia (NPAM) die in de weekenden en in zomerkampen een militaire training gaven. Vóór de Canadese dienstplichtwet uit 1940 vormden de NPAM's het leger van Canada.

Hij wordt ingedeeld bij #4 District Depot in South Montreal. Op 1 maart 1942 wordt hij assistent-adjutant in het kamp.

Op 11 mei 1942 komt hij de Black Watch I(Royal Highland Regiment) of Canada. Hij slaagt op 2 juni 1942 voor Driver, Class III en op 28 augustus 1942 voor motorrijder.

Op 7 oktober 1942 komt Douglas aan in Engeland. Tot 27 januari 1944 wisselt hij tussen de Black Watch, 5 CTS (trainingscentrum), en 5 CIRU (reserve-eenheid van de infanterie). Hij volgt daar diverse cursussen en

oefeningen. Hij is pelotonscommandant op 15 april 1943 en hij is enige tijd instructeur bij 5 CIRU met als rang A/Captain.

Van 22 maart 1944 tot 3 mei 1944 is hij opgenomen in een hospitaal.

Op 13 juli 1944 keert hij definitief terug bij de Black Watch. Op 18 juli 1944 komt Douglas aan in Frankrijk. Op 11 oktober 1944 wordt hij bevorderd tot A/Major.

Eind september, begin oktober 1944 vocht de 5^e Infanterie Brigade om het bruggenhoofd over het kanaal Antwerpen-Turnhout uit te breiden en Brecht en Eindhoven (plaatsje in België aan het kanaal) te bevrijden. Daarvoor moest St. Leenarts veroverd worden.

Als Brecht en Eindhoven zijn ingenomen, kon de 6^e Infanterie Brigade uitbreken uit het bruggenhoofd, op 2 oktober 1944 Lichtenberg veroveren en vervolgens oprukken naar Brasschaat om contact te maken met de 4^e Infanterie Brigade, die Merksem in zou nemen en het noordelijk havengebied van Antwerpen.

Deze operatie met 3 Brigades van de 2^e Canadese Infanterie Divisie was een noodzakelijke voorbereiding op de aanval op Zuid-Beveland.

St. Leenarts 29 september: De hele nacht waren er al zeer chaotische gevechten geweest. Beide partijen wisten niet wie waar zat. de D-compagnie, die oprukte ten zuiden van de stad kan geen aansluiting maken met de A- en C-compagnies, maar wist zich wel te handhaven langs het kanaal Antwerpen-Turnhout.

Rond 06.00u. verlegden de Duitsers hun aandacht naar de D-compagnie. Een felle aanval met mortieren en machinegeweren veroorzaakte zware verliezen en alle officieren waren ofwel gesneuveld, danwel gewond of krijgsgevangen genomen. Kapitein Chapman haastte zich vanuit het hoofdkwartier van het bataljon om het commando over te nemen en geleidelijk aan de situatie te herstellen.

13 oktober 1944 staat bekend als "Black Friday". Luitenant-kolonel Withaker noemt het in zijn boek (zie bronvermel-ding) "de dag van het verraad aan de "burger in uniform", de jonge vrijwilliger van de Black Watch die zich vol enthousiasme had gemeld voor het Canadese leger". De Black Watch had al zware verliezen geleden. Het 1e bataljon leed meer slachtoffers dan enig ander Canadees infanteriebataljon in Noordwest-Europa. Rampen leken het Regiment bijna te volgen bij elke strijd. Tijdens de Slag bij Verrières Ridge op 25 juli 1944, waren er 97% slachtoffers. Van de 325 mannen die de startlijn verlieten kwamen er slechts 15 kwamen terug in eigen linies. De anderen werden gedood of gewond en, een compagnie van 90 mannen telde slechts vier overlevenden.

Er vielen nog eens 40% slachtoffers 10 dagen later in operatie Totalize. Een maand voor operatie Angus verloren ze 60 man in 36 uur van 12-14 september. In oktober verwachtte het Regiment volledig bemand en bevoorraad worden, maar dat mocht niet zo zijn. Het regiment dat veel getrainde manschappen was verloren in de afgelopen maanden werd aangevuld met onervaren infanteristen en was nog onder de oorspronkelijke sterkte.

De opdracht voor de aanval werd gegeven door generaal-majoor Foulkes, commandant van het 2^e Canadese legerkorps, die de situatie van de Black Watch kende. Luitenant-kolonel Ritchie, commandant van de Black Watch of Canada en brigadecommandant Megill, commandant van de 5^e Canadese infanteriebrigade, hadden hun twijfels over het slagen van Angus, maar het bevel was gegeven.

De aanval werd een groot drama. De inlichtingen waren niet goed, de Duitsers in het gebied waren goed georganiseerd, waren offensief ingesteld, goed ingegraven en behoorden tot elite-troepen. De Black Watch was slecht voorbereid. De aanval was overdag, in een gebied waarin het loof van de bieten de enigste dekking bood. Steun van tanks e.d. was niet mogelijk vanwege de drassige grond.

In de ochtenduren vielen de B- en C-compagnies de Duitsers aan. Het vertrekpunt was de Grindweg in Woensdrecht, het doel was de spoordijk op de Kreekrakdam. Commandant van de B-compagnie was Majoor Douglas Chapman.

De aanval startte om 6.15u., de C-compagnie opende de aanval. De C-compagnie startte een half uur te laat door oponthoud. Het effect van een artilleriebeschieting ging hierdoor verloren. Binnen korte tijd kwam de aanval door zware verliezen tot stilstand. De mannen vielen als kegels op een bowlingbaan. Een rookgordijn kon de situatie niet verbeteren. Een aantal mannen van de C-compagnie wist de spoordijk te bereiken, zij werden gevangen genomen. De B-compagnie rukte op om de aanval over te nemen, maar kwam ook onder zwaar mortiervuur te liggen.

Douglas Chapman werd zwaar gewond en afgevoerd naar veldhospitaal Fort 2 in Wommelgem, waar hij diezelfde dag overleed aan zijn verwondingen, died of wounds, 24 jaar oud.

Van de C-compagnie keerden 25 mannen terug, van de B-compagnie 41. Normaal bestaat een compagnie uit 130 man, in de oktoberdagen van 1944 uit 90 man.

De verliezen van de Black Watch zijn de hoogste verliezen op 1 dag van de strijd van de Canadezen in Nederland. De Black Watch of Canada telde 145 verliezen, 56 man gedood, 62 man gewond en 27 man krijgsgevangen.

De Black Watch had geen compagniescommandanten meer.

Douglas heeft een tijdelijk graf gekregen op de Candonckklaerhoef, rij 2 graf 10. Dicht bij Fort 2 in Wommelgem ligt de wijk Candoncklaer met parochie centrum 't Candonckske. Mogelijk ligt dit dicht in de buurt van het tijdelijk graf. Er volgt een herbegravenis op het Canadese kerkhof in Bergen op Zoom. Douglas is begraven in plot 10, rij D, graf 2.

Douglas is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de Defence Medal, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Bronvermelding:

https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/44486_83024005549_0864-00133?treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=FtS1&_phstart=successSource&pId=110639

<https://www.veterans.gc.ca/eng/remembrance/memorials/canadian-virtual-war-memorial/detail/2641561>

<https://nl.findagrave.com/memorial/12724123/douglas-horatio-chapman#view-photo=84233238>

<https://www.cwgc.org/find-records/find-war-dead/casualty-details/2641561/DOUGLAS%20HORATIO%20CHAPMAN/>

Zuehlke, M - Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7

Slag om Woensdrecht: bevrijding van de Zuidwesthoek red: J. van Doorn, J.S. Bos. ISBN 90-802126-2-8

De strijd om de Schelde W. Denis Whitaker&Shelagh Whitaker ISBN 90 6045 390 5